

Ocena działalności Pierwszego Kongresu Kontynentalnego na podstawie pierwszej polemiki Aleksandra Hamiltona z Samuelem Seasbury

Evaluation of the Activities of the First Continental Congress based on Alexander Hamilton's First Polemic with Samuel Seasbury

TOMASZ PIĘDZIOCH¹

Abstract

After convening the First Continental Congress in 1774, a debate on the amount of freedom of the colonies towards the metropolis emerged in the Thirteen Colonies. The decisions made by the Congress were received differently by politicians of the colonies, depending predominantly on their personal views. The opponents' of weakening Great Britain's influence and negative judgement about the activities of the Congress was included in Samuel Seasbury's pamphlet. According to loyalists, the decisions made by politicians of the colonies were the treachery of the interests of society. Alexander Hamilton's text presenting the viewpoint closer to patriots was a response to loyalists' criticism. He perceives the activities of the Congress as an attempt to protect the rights of the colonies. The authors of both texts appeal to farmers – one of the most numerous social groups – trying to convince them of the validity of their judgement about the activities of Congress.

Keywords: First Continental Congress, Aleksander Hamilton, Samuel Seasbury, Thirteen Colonies, United States of America

Abstrakt

W 1774 r. po zwołaniu Pierwszego Kongresu Kontynentalnego w społeczeństwie Trzynastu Kolonii trwała debata na temat zakresu wolności kolonii względem metropolii. Decyzje podjęte przez Kongres w Filadelfii spotkały się z mieszanym odbiorem polityków kolonii, zależnym przede wszystkim od osobistych poglądów. Negatywna ocena działań Kongresu podjęta przez przeciwników osłabienia wpływów Wielkiej Brytanii została zawarta w pamflecie duchownego Samuela Seasbury. Szczególnie negatywnie oceniana była decyzja o bojkocie handlowym, której duchowny przeciwstawił cały szereg argumentów ekonomicznych. Według lojalistów decyzje polityków kolonii były zdradą interesów społeczeństwa. Odpowiedziom na krytykę lojalistów był tekst Aleksandra Hamiltona, przedstawiający punkt widzenia bliższy organizacji Sons of Liberty. Postrzega on działania Kongresu jako próbę ochrony praw mieszkańców kolonii zagrożonych działaniami metropolii. Autorzy obu tekstów zwracają się do farmerów – jednej z najliczniejszy grup społecznych starając się ich przekonać do swej oceny działalności Kongresu.

Słowa kluczowe: Pierwszy Kongres Kontynentalny, Aleksander Hamilton, Samuel Seasbury, Trzynastcie Kolonii, Stany Zjednoczone

¹ Wrocław, Uniwersytet Wrocławski, 314193@uwr.edu.pl

Spośród grupy ojców założycieli Stanów Zjednoczonych bez wątpienia jedną z najciekawszych postaci był Aleksander Hamilton. W przeciwieństwie do innych istotnych polityków tego okresu takich jak Thomasa Jeffersona czy też np. Jamesa Madisona, którzy pochodzili z rodzin średnio zamożnych Hamilton wychował się w biedzie jako sierota¹. Kolejnym aspektem wyróżniającym Hamiltona spośród pozostałych ojców założycieli był fakt, że nie urodził się on na terenie Trzynastu Kolonii, lecz na wyspie Nevis położonej na morzu Karaibskim². Odmianę swego losu zawdzięczał on szczęśliwemu zbiegowi okoliczności oraz talentowi pisarskiemu. W 1772 r. Hamilton napisał list do ojca, w którym opisał niszczycielski huragan, który przeszedł przez Karaiby. Zaprzyjaźniony prezbiteriański pastor Hugh Knox pod wrażeniem listu zdecydował się na opublikowanie go w lokalnej gazecie - *Royal Danish -American Gazette* pierwszy raz prezentując prozę młodzieńca większemu gronu odbiorców³.

Dzięki zbiórce funduszy zorganizowanej przez zaprzyjaźnionego pastora Hamilton w 1772 r. wyjechał na studia do Nowego Jorku⁴. W następnych latach jeszcze wiele razy chwycił za pióro, zapisując między innymi, jako współautor, pierwszy komentarz do konstytucji amerykańskiej (*The Federalist Papers*) oraz przemyślenia dotyczące kraju oraz gospodarki⁵. Jednym z najważniejszych pism okresu młodzieńczego Hamiltona była jego polemika z biskupem kościoła episkopalnego Samuelem Seasbury. Hamilton, prezentując szereg argumentów, podważył negatywną ocenę działalności Pierwszego Kongresu Kontynentalnego zawartą przez duchownego w pamflecie. Tekst Hamiltona był dowodem jego dojrzałości i inteligencji oraz świadectwem trwającego w społeczeństwie amerykańskim sporu nad decyzjami podjętymi przez polityków kolonii w Filadelfii.

Bezpośrednią przyczyną zorganizowania w 1774 r. w Filadelfii Pierwszego Kongresu Kontynentalnego był incydent mający miejsce rok wcześniej w Bostonie i jego konsekwencję. Grupa przeciwników wydanego przez brytyjski parlament w 1773 r. *Tea Act* faworyzującego w kwestii sprzedaży

¹ L. Patusiak, *Prezydenci Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej*, Warszawa 1999, s.77-101; I. Rusinowa, *Aleksander Hamilton*, Wrocław 1990, s. 9-10.

² I. Rusinowa, *Aleksander Hamilton*, s.8.

³ *Ibidem*, s.16.

⁴ *Ibidem*, s.15-17.

⁵ M. A. Jones, *Historia USA. Narody i cywilizacje*, przekład P. Skurowski, P. Ostaszewski, Gdańsk 2002, s. 89.

herbaty Kompanię Wschodnioindyjską zdecydowała się zademonstrować swoje niezadowolenie⁶. Członkowie organizacji *Sons of Liberty* w przebraniu Indian Mohawków wdarli się na statki handlowe i zniszczyli ładunek herbaty należący do kompanii co wywołało ostrą reakcję metropolii⁷. Brytyjski parlament zdecydował się odizolować Massachusetts od pozostałych kolonii i w ramach represji wydał *Coercive Act* zgodnie, z którymi zdecydowano się między innymi na zamknięcie portu w Bostonie aż do czasu spłacenia dokonanych zniszczeń.⁸ Doprowadziło to do faktycznego uniemożliwienia prowadzenia wymiany handlowej na terenie stanu Massachusetts. Poza tym ograniczono kompetencję rządu kolonialnego Massachusetts poprzez ingerencje Brytyjczyków w skład rady gubernatorskiej. Zmieniono również zasady kwaterunku wojsk na terenie całej kolonii na korzystniejsze dla metropolii. Działania parlamentu spotkały się z oporem ludności kolonii, która wyraziła poparcie dla Bostonu. Reakcja Brytyjczyków zostały przez nich odebrane jako zagrożenie dla autonomii i dlatego zdecydowano się zwołać I Kongres Kontynentalny⁹.

Jednym z najważniejszych dokumentów uchwalonych w Filadelfii było *Declaration of Rights and Grievances* określające prawa przysługujące społeczeństwu kolonii na mocy praw naturalnych, aktów Parlamentu dotyczących kolonii oraz angielskiej konstytucji¹⁰. Na mocy tej deklaracji Kongres uznał za bezprawne część z działań Parlamentu względem Trzynastu Kolonii. Chodziło między innymi o kwestie nakładania nowych podatków oraz utrzymywania stałej armii brytyjskiej w koloniach w czasie pokoju bez porozumienia z władzami lokalnymi¹¹.

Aby zmusić metropolię wycofania się z *Coercive Acts* Kongres podjął decyzję o zastosowaniu presji ekonomicznej¹². Kwestia bojkotu handlu z Wielką Brytanią zawarta w *Continental Association* została zdefiniowana w trzech zasadach - *Non-importation, Non-consumption, Non-exportation*¹³.

⁶ B.W. Labaree, *The Boston Tea Party*, Northeastern University Press 1979, s. 143-144.

⁷ *Ibidem*, s. 189-193.

⁸ W Trzynastu Koloniach ustawę tą określano jako *Intolerable Acts*; R. Middlekauff, *The Glorious Cause: The American Revolution, 1763–1789*, New York 2005, s. 236.

⁹ *Ibidem*, s.239-240; M. A. Jones, *Historia USA. Narody i cywilizacje*, s. 54.

¹⁰ H.J. Henderson, *Party politics in the Continental Congress*, New York 1974, s. 40-41.

¹¹ *Ibidem*.

¹² D. Ammerman, *In the common cause: American response to the Coercive acts of 1774*, Charlottesville 1974, s. 84.

¹³ *Ibidem*.

W przeszłości metodą bojkotu kolonii udało się wymusić na Wielkiej Brytanii rezygnację z *Stamp Act* w 1766 r. Tą samą metodą doprowadzono również do uchylenia *Townshend Acts* można więc z dużą dozą prawdopodobieństwa przypuszczać, że Kongres spodziewał się przeforsowania swych żądań sprawdzoną już metodą. Aby odpowiednio egzekwować wykonanie decyzji podjętych w Filadelfii członkowie Kongresu podjęli decyzję o powołaniu komitetów inspekcyjnych, które miały prawo karać za złamanie bojkotu¹⁴.

W Filadelfii zdecydowano się również wystosować petycję do króla oraz Parlamentu z prośbą o rekompensatę wyrządzonych przez metropole szkód oraz odwołanie *Coercive Acts*¹⁵. Brak zadowalającej dla Kongresu odpowiedzi wyrażającej chęć ustępstw Wielkiej Brytanii względem Trzynastu Kolonii był jednym z powodów ostatecznego rozczarowania społeczeństwa polityką metropolii i rozpoczęcia się 1775 r. wojny o niepodległość Stanów Zjednoczonych¹⁶.

Hamilton nie był bezpośrednio zaangażowany w działalność Kongresu Kontynentalnego i nie komentował publicznie jego działań aż do czasu, gdy pod koniec 1774 r. duchowny Samuel Seabury zdecydował się na wydanie pamfletu odnoszącego się do obecnej sytuacji w kolonii¹⁷. Był on zagorzałym lojalistą i jednym z sygnatariuszy tzw. *White Plains Protest* występującego przeciwko nielegalnie zwołanemu Kongresowi, który ich w opinii szkodził kolonii¹⁸. Protest ten zapewniał o pełnym poparciu udzielonym królowi Jerzemu III i Parlamentowi, odcinając się od działań Kongresu¹⁹.

Seabury pod pseudonimem A.W. Farmer zdecydował się wypunktować w pamflecie błędy jakie w jego opinii popełniono w Filadelfii²⁰. *Free thoughts, on the proceedings of the Continental Congress held at Philadelphia, Sept. 5, 1774* było wyrazem pełnego poparcia dla postępowania Brytyjczyków i potępieniem działań Kongresu. Duchowny zarzuca politykom kolonii brak

¹⁴ M. A. Jones, *Historia USA. Narody i cywilizacje*, s. 51-55.

¹⁵ *Ibidem*, s.55

¹⁶ *Ibidem*

¹⁷ I. Rusinowa, *Aleksander Hamilton*, s. 24.

¹⁸ O. Hufeland, *Westchester County During the American Revolution, 1775-1783*, Westchester County 1926, s. 48.

¹⁹ T.J. Scharf, *History of Westchester County, New York, including Morrisania, Kings Bridge, and West Farms, which have been annexed to New York city*, Philadelphia 1886, s. 726.

²⁰ R. N. Hebb, *Samuel Seabury and Charles Inglis: Two Bishops, Two Churches*, Fairleigh Dickinson Univ Press, 2010, s. 114.

woli złagodzenia konfliktu i działanie, które nazywa wprost zdradą interesów kolonii²¹. Szczególnie uderza on w nawoływanie kongresu do bojkotu brytyjskich towarów i zaprzestania eksportu towarów z kolonii na Wyspy Brytyjskie²².

W swym pamflecie zwraca się on wprost do rolników prowincji Nowy Jork, którzy jak przewiduje, mieli ponieść największe straty zapowiadanego bojkotu²³. Duchowny bez wątpienia był świadom niskiego poziomu edukacji jaki osiągnęli przedstawiciele jednego z najuboższych stanów społecznych co czyniło ich wyjątkowo podatnymi na sugestywny tekst. Jednocześnie była to na tyle liczna grupa by przedstawiciele kolonii musieli się z nią liczyć. Seabury jeszcze przed dokładnym omówieniem konsekwencji działań kongresu przemawia do wrażliwości farmerów zapewniając ich o szkoda, które bojkot wyrządzi zwykłym Brytyjczykom, którzy przecież nie wyrządzili kolonii żadnej krzywdy²⁴. Nie ma on wątpliwości, że działania Kongresu doprowadzą do tego, że dotychczasowi przyjaciele staną się ich wrogami co przyniesie negatywne konsekwencję dla całej ludności kolonii i może doprowadzić do działań odwetowych²⁵.

Duchowny stara się przekonać czytelników o bezcelowości bojkotu zapewniając, że towary, które dotychczas sprowadzane były z Trzynastu Kolonii mogą być zastąpione przez Brytyjczyków importem z innych kolonii, które dodatkowo by na tym się wzbogaciły korzystając z „szaleństwa” Kongresu²⁶. Jest on przekonany, że tak wielki naród jak Brytyjczycy tylko na krótki czas odczują skutki działania buntowniczej kolonii i na pewno znajdą

²¹ *They have taken no one step that tended to peace: they have gone on from bad to worse, and have either ignorantly misunderstood, carelessly neglected, or basely betrayed the interests of all the Colonies.* - S. Seabury, *Free thoughts on the proceedings of the Continental Congress held at Philadelphia, Sept. 5, 1774*, New York 1774, s. 2.

²² *But my first business shall be to point out to you some of the consequences that will probably follow from the Non-importation, Non-exportation, and Non-consumption Agreements, which they have adopted, and which they have ordered to be enforced in the most arbitrary manner, and under the severest penalties.* - *Ibidem*.

²³ (...) *and also, because the interest of the farmers in general will be more sensible affected, and more deeply injured by these agreements, than the interest of any other body of people on the continent.* - *Ibidem*, s. 3.

²⁴ *But where is the justice, where is the policy of this procedure? The manufacturers of Great-Britain, the inhabitants of Ireland, and of the West-Indies, have done us no injury.* - *Ibidem*, s. 5.

²⁵ *Of friends it will make them our enemies; it will excite the resentment of the government at home against us; and their resentment will do us no good, but, on the contrary, much harm.* - *Ibidem*, s.7.

²⁶ *Canada would furnish them with many articles they now take from us; flour, lumber, horses, &c.-* *Ibidem*, s. 9.

sposób na rozwiązanie tego problemu²⁷. W ten sposób duchowny stara się podważyć sens działań Kongresu przedstawiając je jako wyrządzenie większej krzywdy własnym obywatelom niż Brytyjczykom.

Kolejny argument przywołany przez Seasbury'ego to porównanie przypuszczalnych straty, jakich spodziewano się w związku z bojkotem, z kosztami jakie poniesiono po wprowadzeniu *Tea Act*. Zwraca on również uwagę na bardzo ograniczone możliwości jakie stoją przed Amerykanami przede wszystkim ze względu na brak własnej floty niezbędnej do ochrony szlaków handlowych. Bez tego kolonia nie może prowadzić samodzielnego handlu niezależnego od metropolii. Dotychczas flotę zapewniała Wielka Brytania jednak buntownicza postawa Trzynastu Kolonii mogło to zmienić. Kolejnymi potencjalnymi problemami były braki niezbędnego personelu zdolnego zapewnić kontrakty zagraniczne²⁸. Gdyby nawet jednak znaleziono sposób na nawiązanie nowych kontaktów handlowych zagranicą, duchowny przekonuje, że i tak nie przyniosłoby to korzyści dla kolonii, gdyż porty amerykańskie mogłyby zostać całkowicie zablokowane przez brytyjską flotę. Brak handlu zaś natychmiast odbiłby się na społeczeństwie kolonii w tym najbardziej na ubogich rolnikach²⁹. Wszystkie te problemy to dla Seasbury'ego dowód na niemożność funkcjonowania kolonii bez pomocy metropolii.

Duchowny zwraca się również bezpośrednio do swych czytelników zapewniając ich o kolejnych negatywnych konsekwencjach ustawy *non importation*. Zmniejszenie się ilości towarów poprzez brak importu z Wielkiej Brytanii przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowej konsumpcji miało doprowadzić do podniesienia cen to zaś miało dotknąć bezpośrednio mieszkańców kolonii³⁰. Jednocześnie stara się on przedstawić

²⁷ *Her wealth is great. Her people enterprising, and persevering in their attempts to extend and enlarge, and protect her trade. The total loss of our trade would be felt only for a time. Her merchants would turn their attention another way. New sources of trade and wealth would be opened; new schemes pursued-* Ibidem, s. 13.

²⁸ *We have no influence abroad no ambassadors, no consuls, no fleet to protect our ships in passing the seas, or our merchants and people in foreign countries.* - Ibidem, s.14.

²⁹ *That it will excite the resentment of the government at home against us, and induce the Parliament to block up our ports and prevent our trade entirely (...)* Should the government interpose, we shall have no trade at all, and consequently no vent for the produce of our farms. - Ibidem, s. 25-26.

³⁰ *What will you do when the prices of goods are advanced a quarter, for instance, or an half? To say that the prices of goods will not be raised, betrays your ignorance and folly; (...)* the quantity of goods will be daily lessened by daily consumption; and the prices will gradually rise in proportion. - Ibidem, s. 15.

w negatywnym świetle bogatych kupców z Nowego Jorku, którzy mieli jako jedyni zyskać dzięki przewidywanym podwyżkom. Seasbury zapewnia rolników o tym, że działania Kongresu są korzystne jedynie dla kupców, którzy zdecydują się je poprzeć bez względu na los reszty społeczeństwa. Z racji na braki niezbędnych towarów mogliby oni dyktować ceny wiedząc o tym, że biedni rolnicy i tak będą musieli je kupić³¹. W momencie, gdy zaprzestanie się importu farmerzy będą nieuchronnie skazani na łaskę kupców, którzy zaślepieni rządzą zysku będą żądać wygórowanych cen³². Gdy zaś dodatkowo, jak przekonuje autor, weźmie się pod uwagę fakt, że znaczna część farmerów posiada zaciągnięte zobowiązania finansowe to w tym gorszej sytuacji się oni znajdą w momencie, gdy postanowienia Kongresu wejdą w życie. Ostrzega on, że odsetki oraz wygórowane ceny przyniosą im z czasem bankructwo i utratę ich posiadłości³³. Jest to, dla duchownego, doskonałe podsumowanie oceny *non importation* i ostateczny dowód na to, że Kongres zdradził farmerów nie licząc się z losem własnych obywateli³⁴.

Duchowny spodziewa się również wraz z upływem czasu upadku części biedniejszych kupców, których zapasy towarów nie wystarczą do czasu zawieszenie decyzji o braku importu. To z kolei miało doprowadzić do jeszcze większego wzrostu bogactwa zamożnych kupców, którzy zmonopolizowałyby wtedy rynek amerykański. W momencie, gdy już zniszczą oni swą konkurencję, nie zagrożeni w żaden sposób przez biedniejszych kupców, według Seasbury'ego, będą oni dążyć do zniesienia bojkotu i ponownego sprowadzania towarów z Wielkiej Brytanii, aby znów

³¹ *But the merchants of New York have declared, that they will demand only a reasonable profit. Who is to judge what a reasonable profit is? (...) If you won't give the price, your neighbour perhaps is in greater necessity, and must give it. - Ibidem, s. 16-17.*

³² *Whatever their particular sentiments may be, they all appear to acquiesce in this fatal determination of our deluded Congress. (...) We Countrymen are in this situation. No more goods can be imported; the merchants have us at their mercy; let them set their price high. Necessity will oblige us to come to their terms- Ibidem.*

³³ *From the day that the exports from this province are stopped, the farmers may date the commencement of their ruin (...) But without selling your produce, you can neither pay the one, nor the other; the consequence will be, that after a while, a process of law will be commenced against you, and your farms must be sold by execution. Ibidem, s.27-28.*

³⁴ *Think a little, and then tell me— when the Congress adopted this cursed scheme, did they in the least consider your interest? No, impossible! they ignorantly misunderstood, carelessly neglected or basely betrayed you. - Ibidem, s. 29.*

zapełnić swe magazyny³⁵.

Seasbury jest przekonany o tym, że równie wiele szkód miało wyrządzić społeczeństwu decyzja o *Non-exportation*. Odbiję się to negatywnie na wszystkich dziedzinach gospodarki i doprowadzi do utraty pracy przez wielu obywateli kolonii. Gdy zaś zabraknie im funduszy na zaspokojenie niezbędnych potrzeb wielu z nich będzie zmuszonych kraść, aby przeżyć co w konsekwencji groziło im więzieniem lub też stryczkiem³⁶. W ten sposób duchowny stara się przekonać farmerów, że działania Kongresu doprowadzą ich do ruiny ekonomicznej oraz narażą ich na bardzo poważne dylematy moralne.

Pamflet Seasbury'ego odnosi się krytycznie do niemal każdej istotnej decyzji podjętej przez Pierwszy Kongres Kontynentalny. Duchowny przedstawia jego decyzję jako zdradę interesów i działalność na szkodę własnych obywateli. Liczne argumenty ekonomiczne oraz dodatkowo zapowiedź odwetu ze strony Wielkiej Brytanii miały przekonać farmerów co do bezcelowości działań Kongresu, który zadbał jedynie o interesy bogatych kupców. Obraz społeczeństwa amerykańskiego zaprezentowany w pamflecie to przede wszystkim znacząca rozbieżność ekonomiczna, która w przewidywaniach Seasbury'ego w efekcie działań Kongresu miała się jedynie powiększyć. Punkt widzenia zaprezentowany przez duchownego to sposób myślenia lojalistów obawiających się, że buntownicza postawa polityków kolonii może doprowadzić do pogorszenia się relacji z metropolią oraz poważne reperkusje ekonomiczne.

Tekst Seasbury'ego po publikacji szybko stał się popularny w Nowym Jorku zyskując swoich zwolenników jak i przeciwników. Członkowie organizacji *Sons of Liberty* uznali pamflet za wrogi ideałom jakie wyznawali i zachęcali oni do publicznego palenia tekstu. Duchownego przed infamią uchroniło jedynie ukrycie autorstwa publikacji pod pseudonimem (A.W. Farmer)³⁷. Pośród czytelników pamfletu był również Hamilton, który nie zgadzając się

³⁵ *The wealthy merchant can wait till the small stores are exhausted, and then he may command a double profit; As soon as the wealthy merchant finds his store near empty, he will have influence enough to break the agreement, and money and credit enough to import largely again. But the inferior merchant is ruined.* - *Ibidem*, s. 23-24.

³⁶ *That is to say - the lower class of people are to be deprived of their daily bread, by being thrown out of employment by the non-exportation agreement; to prevent starving, many of them will be tempted to steal; if they steal, they are to be hanged.* - *Ibidem*, s. 29.

³⁷ R. N. Hebb, *Samuel Seabury and Charles Inglis: Two Bishops, Two Churches*, s. 33.

z jego treścią zdecydował się wejść w polemikę z jego autorem. W niecały miesiąc przygotował on swoją odpowiedź, którą uważa się za jedno z pierwszych istotnych pism Hamiltona o charakterze politycznym³⁸. W swoim tekście zatytułowanym *A Full Vindication of the Measures of the Congress from the calumnies of their enemies, in answer to a letter, under the signature of A.W. Farmer* odpowiedział on na zarzuty postawione Kongresowi przez Seasbury'ego.

Jako sam powód konfliktu kolonii z metropoliom Hamilton uznaje zagrożenie wolności i dobrobytu Amerykanów przez działania Parlamentu. Dzieje się to mimo tego, że prawa naturalne przysługują każdemu człowiekowi i dodatkowo chronione są przez konstytucję³⁹. Odnosząc się do licznych argumentów ekonomicznych przywołanych przez duchownego Hamilton zwraca również uwagę, że źródłem konfliktu nie jest *Tea Act*, a raczej kwestia nakładania nowych podatków przez metropolie⁴⁰.

Już na samym początku tekstu Hamilton krytycznie odnosi się do jednego z najpoważniejszych zarzutów Seasbury'ego względem Kongresu. W przeciwieństwie do duchownego, przekonującego w swym pamflecie o zdradzie interesów społeczeństwa, Hamilton w działaniach polityków kolonii dostrzega chęć zabezpieczenia wolności społeczeństwa amerykańskiego i zbudowania podstaw pod przyszłe bogactwo⁴¹. Nie ma on wątpliwości, że głównym celem zwołania Kongresu Kontynentalnego było dążenie do obrony obywateli kolonii przed łamaniem ich praw przez Parlament⁴². Sprzeciwia się on również podstawą władzy króla i parlamentu w Trzynastu

³⁸ I. Rusinowa, *Aleksander Hamilton*, s. 24.

³⁹ *What then is the subject of our controversy with the mother country? — It is this, whether we shall preserve that security to our lives and properties, which the law of nature, the genius of the British constitution, and our charters afford us ; or whether we shall resign them into the hands of the British House of Commons, which is no more privileged to dispose of them than the Grand Mogul?— A. Hamilton, A full vindication of the measures of the Congress, from the calumnies of their enemies, in answer to a letter, under the signature of A.W. Farmer, New York 1774, s. 4.*

⁴⁰ *What can actuate those men, who labour to delude any of us into an opinion, that the object of contention between the parent state and the colonies is only three pence duty upon tea? (...) The parliament claims a right to tax us in all cases whatsoever; Its late acts are in virtue of that claim. — How ridiculous then is it to affirm, that we are quarrelling for the trifling sum of three pence a pound on tea; when it is evidently the principle against which we contend. - Ibidem, s. 5.*

⁴¹ *Have on the contrary, devised and recommended the only effectual means to secure the freedom, and establish the future prosperity of America upon a solid basis. - Ibidem, s. 4.*

⁴² *The design of electing members to represent us in general congress, was, that the wisdom of America might be collected in devising the most proper and expedient means to repel this atrocious invasion of our rights. It has been accordingly done. -Ibidem, s.6.*

Koloniach ze względu na fakt, że nie zostali oni wybrani przez społeczeństwo kolonii. Z tego powodu, w opinii Hamiltona, zarówno król jak i Parlament nie mają sprawiedliwych podstaw, aby narzucać prawa Amerykanom. Na potwierdzenie swych słów powołuje się na on angielską konstytucję, która nie dopuszcza możliwości opodatkowanie bez reprezentacji podmiotu⁴³. Wszystko to działa jako argument przeciw działaniom Parlamentu oraz odpowiada na zarzut Seasbury'ego dotyczący nielegalnego zwołania Kongresu.

Hamilton odpowiada również na podnoszone przez przeciwników decyzji Kongresu argumenty wzywające do łagodzenia konfliktu z metropolią i rozwiązania go za pomocą petycji. Jak zauważa autor działania te w żaden sposób nie gwarantowały powodzenia, natomiast presja ekonomiczna odnosiła już w przeszłości zamierzone efekty⁴⁴. Przypomina on w tym miejscu, że to właśnie zagrożenie interesom ekonomicznym Wielkiej Brytanii poprzez bojkot doprowadził do ostatecznego odwołania *Stamp Act*, zaś proponowana przez lojalistów metoda składania zażaleń nie przyniosła w tej materii żadnych korzyści⁴⁵. Również i w tym wypadku Kongres zaadresował do króla skargę z prośbą o naprawienie szkód wyrządzonych działaniami Parlamentu i tak jak we wcześniejszych przypadkach nie przyniosło to skutku⁴⁶. Kolejnym przywołanymi przez autora argumentem za bojkotem oraz przeciw petycji jest potrzeba pokazania własnej siły ekonomicznej. Taka demonstracja siły miałyby skłonić Parlament do zmiany swej polityki względem Trzynastu Kolonii. Bojkot, według Hamiltona, ma szansę odnieść skutek przede wszystkim z powodu dużego znaczenia, jaki import z

⁴³ *No reason can be assigned why one man should exercise any power, or pre eminence over his fellow creatures more than another; unless they have voluntarily vested him with it. Since then, Americans have not by any act of theirs's impowered the British Parliament to make laws for them, it follows they can have no just authority to do it (...) Besides the clear voice of natural justice in this respect, the fundamental principles of the English constitution are in our favour. It has been repeatedly demonstrated, that the idea of legislation, or taxation, when the subject is not represented, is inconsistent with that. - Ibidem, s.5.*

⁴⁴ *The only scheme of opposition, suggested by those, who have been, and are averse from a non-importation and non-exportation agreement, is, by Remonstrance and Petition. The authors and abettors of this scheme, have never been able to invent a single argument to prove the likelihood of its succeeding. On the other hand, there are many standing facts, and valid confederations against it. - Ibidem, s. 6.*

⁴⁵ *The total repeal of the Stamp act, and the partial repeal of the revenue acts took place, not because the complaints of America were deemed just and reasonable; but because these acts were found to militate against the commercial interests of Great Britain; This was the declared motive of the repeal. - Ibidem, s. 7.*

⁴⁶ *The congress have petitioned his Majesty for the redress of grievances. - Ibidem, s.20.*

Trzynastu Kolonii miał dla Wielkiej Brytanii. Powiązania ekonomiczne obu gospodarek, są w opinii autora, zbyt duże, aby zagrożona bojkotem metropolia pozostała przy łupieżczej polityce względem kolonii⁴⁷.

Hamilton zwraca uwagę, że motywem działania Brytyjczyków jest w znacznej mierze strach przed uzyskaniem niepodległości przez Amerykanów. Dlatego Parlament decyduje się na działania mające na celu zmniejszenie bogactwa kolonii wykorzystując jej zasoby i w ten sposób doprowadzając do zażegnania potencjalnego wzrostu tendencji separatystycznych⁴⁸. Gdyby zaś ta polityka nie przynosiła spodziewanych skutków i Wielka Brytania zdecydowała się podjąć próbę zbrojnej pacyfikacji kolonii to wojska, które byłaby ona w stanie przetransportować na kontynent amerykański zostałyby przytłoczone ilością i determinacją mieszkańców Trzynastu Kolonii⁴⁹. Perspektywa wojny byłaby równoznaczna dla Wielkiej Brytanii z drastycznym załamaniem handlu skutkującym natychmiastowo znacznym obniżeniem dochodów zarówno państwa jak i społeczeństwa. Z równie wielkimi kosztami wiązałyby się odpowiednie uzbrojenie i wyposażenie armii, która miałaby wyruszyć za ocean, aby spacyfikować zbuntowaną kolonię. Taki stan rzeczy wpłynąłby również na pozycję międzynarodową Wielkiej Brytanii i zwiększyłby potencjalne zagrożenie atakiem jednego z jej licznych wrogów⁵⁰. Perspektywa olbrzymich kosztów i poświęceń niezbędnych do złamania oporu Kongresu wydają się autorowi wystarczającym argumentem, aby odrzucić sugerowaną przez Seasbury'ego groźbę interwencji zbrojnej Wielkiej Brytanii⁵¹.

⁴⁷ *The experiment we have made heretofore, shews us of how much importance our commercial connexion is to her; and gives; us the highest assurance of obtaining immediate redress by suspending it. - Ibidem, s. 12.*

⁴⁸ *We cannot therefore doubt, but, that the British Parliament, with a view to the case and advantage of itself, and its constituents, would oppress and grind the Americans as much as possible. Jealousy would concur with selfishness; and for fear of the future independence of America, if it should be permitted to rise to too great a height of splendor and, opulence, every method would be taken to drain it of its wealth and restrain its prosperity. - Ibidem, s. 11.*

⁴⁹ *The disciplined troops Great Britain could send against us, would be but few, our superiority in number would over balance our inferiority in discipline. It would be a hard, if not an impracticable talk to subjugate us by force. – Ibidem, s.12.*

⁵⁰ *Besides, while Great Britain was engaged in carrying on an unnatural war against us, her commerce would be in a state of decay. Her revenues would be decreasing. An armament, sufficient to enslave America, would put her to an insupportable expense (...) She would be laid open to the attacks of foreign enemies. - Ibidem.*

⁵¹ *We cannot therefore suspect Great Britain to be capable of such frantic extravagance as to hazard these dreadful consequences. - Ibidem, s. 13.*

Przywołuje on również słowa Seasbury'ego mówiące o tym, że działania Kongresu zmienia dotychczasowych przyjaciół we wrogów. Hamilton zwraca uwagę, że postanowienia ustalone przez polityków kolonii w Filadelfii, wobec wcześniejszych niepowodzeń odniesionych przy petycjach, to jedyne pokojowe rozwiązanie pozwalające im skutecznie bronić swych praw przed niesprawiedliwą polityką metropolii. Jeśli więc są rzeczywiście przyjaciółmi Trzynastu Kolonii nie mogą oni mieć pretensji tylko przez obronę swych praw⁵².

Kolejnymi argumentami działającymi na korzyść decyzji podjętych przez Kongres są kwestię powiązań gospodarczy. Hamilton nie zgadza się ze stwierdzeniem duchownego zapewniającego czytelników, że Wielka Brytania poradzi sobie bez importu z Trzynastu Kolonii sprowadzając potrzebne towary z innych krajów lub samemu posiadając wystarczający potencjał, aby zaspokoić potrzeby rynku wewnętrznego. Autor zwraca uwagę, że przywołana przez duchownego jako potencjalny partner Holandia to handlowy rywal Wielkiej Brytanii, którego gospodarka wymaga znacznej ilości surowców, dlatego nie może on zapełnić luki wywołanej bojkotem. Innym krajem przywołanym przez Seasbury'ego była Kanada, która może zapewnić jedynie bardzo niewielki eksport produktów. Jeszcze trudniejszy do zastąpienia byłby importu żywności do Indii Zachodnich z Trzynastu Kolonii, od którego są one niemal całkowicie zależne⁵³. Hamilton nie ma wątpliwości, że duchowny przecenia możliwości importu towarów z pozostałych kolonii brytyjskich jednocześnie dyskredytując rolę importu z Ameryki.

Hamilton, podobnie jak wcześniej Seasbury, zwraca się również bezpośrednio do farmerów pragnąc przekonać ich o mylności autora pamfletu ukrywającego się pod pseudonimem A.W. Farmera, który starał się ich zmanipulować. Już na samym początku wywodu zwraca on uwagę, że autor *A Full Vindication of the Measures of the Congress* nie jest tak naprawdę

⁵² *To these objections I reply, first, with respect to the inhabitants of Great-Britain, that if they are our friends, as is supposed, and as we have reason to believe; they cannot, without being destitute of rationality, be incensed against us for using the only peaceable and probable means, in our power, to preserve our invaded rights. - Ibidem, s.17.*

⁵³ *The Dutch are rivals to the English in their commerce. They make large quantities of fine linens, gauze, laces, &c. which require the flax to be picked before it comes to feed; for which reason, it is not in their power to raise much more feed than they want for their own use. (...) As to Canada, I am well informed it could at present afford, but a very inconsiderable quantity. (...) Ten or fifteen years diligence, I grant, might enable Canada to perform what is now expected from her; but, in the mean time, the West-Indians might have the satisfaction of starving. - Ibidem, s.18-19.*

farmerem, lecz raczej jednym z urzędników lub wysłanników Parlamentu. Aby zjednać sobie serca tak licznej i istotnej grupy społecznej autor pamfletu podstępnie podał się za jednego z nich i przekazał im swe kłamstwa na temat działań Kongresu⁵⁴. Dlatego Hamilton, aby wyprowadzić ich z błędu, zwraca się bezpośrednio do nich. Na początku przypomina on, że farmerzy w Wielkiej Brytanii posiadają własną reprezentację w Parlamencie chroniącą ich przed wyzyskiem. Nie jest więc sprawiedliwe atakowanie Kongresu za to, że stara się on w podobny sposób zadbać o interesy wszystkich swych obywateli⁵⁵. Kluczowe jest jednak odrzucenie przez autora pochodzącego z pamfletu wydzwisku spływającego wszystkie działania Kongresu do walki z *Tea Act*, Hamilton uświadamia farmerów, że prawdziwym problemem z jakim zmagano się w Filadelfii to kwestia czy tego Parlament może kiedy tylko zechce nadawać nowe prawa i nakładać nowe podatki kolonii nie zważając na jej sprzeciw⁵⁶. Kwestia *Tea Act* była więc jedynie jednym z wielu nowych podatków w ostatnich lat, które doprowadziły do debaty nad problemem zawartym w popularnym w haśle *No taxation without representation*⁵⁷. Brak odpowiednio ostrej reakcji, według Hamiltona, może jedynie pogorszyć sytuację kolonii i dać przyzwolenie Parlamentowi na dowolność w kwestii nakładania nowych podatków⁵⁸. Dodatkowo, jak ostrzega autor, polityka biernego wykonywania wszelkich poleceń metropolii może doprowadzić do ingerencji Wielkiej Brytanii w kwestię religijne i wolności osobistej⁵⁹. Hamilton odwołuje się do sytuacji w Kanadzie, gdzie po wprowadzeniu w 1774 r. *Quebec Act* uznano prawnie szczególne uprzywilejowanie kościoła katolickiego co w Trzynastu Koloniach odebrano jako zagrożenie wolności

⁵⁴ *I can venture to assure you, the true writer of the piece signed A. W. Farmer, is not in reality a farmer. He is some ministerial emissary, that has assumed the name to deceive you and make you swallow the intoxicating potion he has prepared for you. - Ibidem, s. 22-23.*

⁵⁵ *And yet it seems the English farmers are to be governed and taxed by their own Assembly, or Parliament: and the American farmers are not. - Ibidem, s. 24.*

⁵⁶ *But some people try to make you believe, we are disputing about the foolish trifle of three pence duty upon tea. They may as well tell you, that black is white. Surely you can judge for yourselves. Is a dispute, whether the Parliament of Great-Britain shall make what laws, and impose what taxes they please upon us, or not; I say, is this a dispute about three pence duty upon tea? The man that affirms it, deserves to be laughed at. - Ibidem.*

⁵⁷ J.P.Reid, *The Concept of Representation in the Age of the American Revolution*. University of Chicago Press 1989, s. 31-33; M. A. Jones, *Historia USA. Narody i cywilizacje*, s. 52.

⁵⁸ *This you may depend upon, if ever you let the Parliament carry its point, you will have these and more to pay. - A. Hamilton, A full vindication of the measures of the Congress, s.25*

⁵⁹ *But being ruined by taxes is not the worst you have to fear. What security would you have for your lives? How can any of you be sure you would have the free enjoyment of your religion long? would you put your religion in the power of any set of men living? -Ibidem.*

religijnej⁶⁰.

Aby wzmocnić swój przekaz autor przypomina czytelnikom o sytuacji w Bostonie po wystąpieniu *Sons of Liberty* przeciw *Tea Act*. Port został całkowicie zablokowany, a w mieście stacjonują brytyjskie wojska. Jest to, w opinii Hamiltona, sporym nadużyciem, gdy weźmie się pod uwagę przyczynę tak ostrej reakcji Brytyjczyków. Zamiast schwytać i osądzić faktycznych sprawców *bostońskiego picia herbatki* Parlament zdecydował się wprowadzić represję względem całej prowincji Massachusetts⁶¹. Dlatego to tak naprawdę polityka Parlamentu, a nie Kongresu, mogłaby doprowadzić społeczeństwo amerykańskie do ruiny finansowej.

Odwołując się do ostrzeżeń Seasbury'ego dotyczących chciwości kupców i wykorzystania przez nich postanowień Kongresu dla swych własnych zysków, Hamilton zwraca uwagę na to, że owi kupcy również będą częściowo zależni od farmerów w momencie, gdy wejdzie w życie zakaz importu. Będą oni wtedy skazani na kupowanie żywności oraz ubrań od farmerów⁶². Takiej wzajemnej zależności powinny chronić obie grupy przed nadmiernym wyzyskiem. Poza tym Kongres, aby chronić swych obywateli, podjął decyzję o zakazie nadmiernego podnoszenia cen, co duchowny zupełnie zignorował w swym pamflecie, a *Continental Association* miało również kontrolować działalność kupców⁶³. Autor nie wierzy również w zapewnienia duchownego, którzy przekonywał w swym pamflecie, że w bojkot towarów zostanie wycofany w momencie, gdy najbogatszym kupcom zabraknie towarów. Decyzja Kongresu nie była jednak podyktowana nadrzędnym interesem kupców, lecz całego społeczeństwa, dlatego polityka ekonomiczna nie zmieni

⁶⁰ *The Romish faith is made the established religion of the land, and his Majesty is placed at the head of it. The free exercise of the protestant faith depends upon the pleasure of the Governor and Council. – Ibidem, s. 26. Więcej na temat Quebec Act patrz M. A. Jones, Historia USA. Narody i cywilizacje, s.54*

⁶¹ *The port of Boston is blocked up, and an army planted in the town. (...) It was not the act of the whole province, but the act of a part of the citizens; instead of trying to discover the perpetrators, and commencing a legal prosecution against them; the parliament of Great-Britain interested in an unprecedented manner, and inflicted a punishment upon a whole province, untried, unheard, unconvinced of any crime.- Ibidem, s. 25-26.*

⁶² *The merchants and mechanics are already dependent upon the farmers for their food, and if the non-importation should continue any time, they would be dependent upon them for their clothes also. - Ibidem, s.27*

⁶³ *The same congress that put a stop to the importation of them, has also forbid raising the prices of them. The same committee that is to regulate the one, is also to regulate the other. - Ibidem, s. 30.*

się w wypadku niezadowolenia części z kupców⁶⁴.

Na koniec swych wywodów Hamilton raz jeszcze podkreśla, że Kongres wbrew słowom Seasbury'ego nie zdradził interesów społeczeństwa amerykańskiego. Wszelkiego działania podjęte w Filadelfii miały, według autora tekstu, tylko i wyłącznie na celu ochronę praw przysługujących kolonii. Aby osiągnąć ten cel wybraną jedyną metodę, która już w przeszłości udowodniła swą skuteczność i wszystkie przywołane przez Hamiltona argumenty przemawiają na korzyść decyzji o bojkocie⁶⁵.

Tekst Hamiltona, podpisany *A Friend to America*⁶⁶ wydany został w Nowym Jorku i szybko stał się popularny. Artykuł trafił również do samego Seasbury'ego, który zdecydował się odpowiedzieć Hamiltonowi publikując jeszcze jeden pamflet⁶⁷. Stał się on początkiem drugiej polemiki pomiędzy mężczyznami, w której raz jeszcze spierali się oni nad oceną działalności Kongresu.

Pierwsza polemika Aleksandra Hamiltona i Samuela Seasbury jest obrazem podziałów społeczeństwa amerykańskiego w przeddzień wybuchu wojny o niepodległość Stanów Zjednoczonych. Duchowny przedstawia postawę całkowitej lojalności, wobec Wielkiej Brytanii, zaś tekst Hamiltona jest dowodem na coraz większe niezadowolenie społeczeństwa amerykańskiego z działań metropolii. Ocena działalności Kongresu podjęta w dwóch tekstach prezentują zupełnie różne punkty widzenia, zależne od osobistych poglądów ich autorów. W oczach duchownego i grupy lojalistów podzielających jego poglądy decyzje podjęte w Filadelfii były zdradą interesów, która mogła doprowadzić kraj do ruiny i nawet zbrojnej interwencji Wielkiej Brytanii. Punkt widzenia Hamiltona prezentowany w jego artykule jest bliższy poglądom patriotów choć w momencie pisania *A Full Vindication of the Measures of the Congress* nie był on, podobnie jak większość polityków amerykańskich, zwolennikiem pełnej niepodległości⁶⁸. Tekst Hamilton jest

⁶⁴ *The making of a non -importation agreement did not depend upon the merchants; neither will the breaking of it depend upon them. - Ibidem, s. 29.*

⁶⁵ *I have shewn, that the congress have neither " ignorantly misunderstood, carelessly neglected, nor basely betrayed you;" but that they have desired and recommended the only effectual means to preserve your invaluable privileges. - Ibidem, s. 34.*

⁶⁶ P. Gould, *Wit and Politics in Revolutionary British America: The Case of Samuel Seabury and Alexander Hamilton*, {w:] *Eighteenth-Century Studies* Vol. 41, No. 3 (2008), s.384.

⁶⁷ I. Rusinowa, *Aleksander Hamilton*, s. 24-25.

⁶⁸ M. A. Jones, *Historia USA. Narody i cywilizacje*, s. 56.

dowodem na coraz większy wpływ myślenia o prawach jakie należą się kolonii i potrzeby posiadania wpływu na los swej ojczyzny. Decyzje podjęte w Filadelfii, w tym komitety powołane do kontrolowania ustaleń o bojkocie, są dla Hamiltona i ludzi podzielających jego poglądy dowodem determinacji polityków w dążeniu do wymuszenia zmiany polityki brytyjskiej względem kolonii. Presja ekonomiczna spowodowana bojkotem jest, w ich opinii, jedyną rozsądną drogą do osiągnięcia celu nadrzędnego jakim była ochrona praw społeczeństwa amerykańskiego. Wojna o niepodległość Stanów Zjednoczonych, rozpoczęta kilka miesięcy od polemiki Hamiltona z Seasbury, była ostatecznym rozłamem społeczeństwa, w którym większość Amerykanów zdecydowała się opowiedzieć po stronie Kongresu.

Źródła

32. Hamilton. A, *A full vindication of the measures of the Congress, from the calumnies of their enemies, in answer to a letter, under the signature of A.W. Farmer*, New York 1774.
33. Seabury. S, *Free thoughts on the proceedings of the Continental Congress held at Philadelphia, Sept. 5, 1774*, New York 1774.

Opracowania

34. Ammerman. D, *In the common cause: American response to the Coercive acts of 1774*, Charlottesville 1974.
35. Gould. P, *Wit and Politics in Revolutionary British America: The Case of Samuel Seabury and Alexander Hamilton*, {w:] *Eighteenth-Century Studies* Vol. 41, No. 3 (2008).
36. Hebb, R.N, *Samuel Seabury and Charles Inglis: Two Bishops, Two Churches*, Fairleigh Dickinson Univ Press, 2010
37. Henderson. H. J, *Party politics in the Continental Congress*, New York 1974.
38. Hufeland. O, *Westchester County During the American Revolution, 1775-1783*, Westchester County 1926.
39. Jones. M. A, *Historia USA. Narody i cywilizacje*, przekład P. Skurowski, P. Ostaszewski, Gdańsk 2002.
40. Labaree. B.W, *The Boston Tea Party*, Northeastern University Press 1979.
41. Middlekauff. R, *The Glorious Cause: The American Revolution, 1763–1789*, New York 2005.
42. Patusiak. L, *Prezydenci Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej*, Warszawa 1999.
43. Reid, J.P, *The Concept of Representation in the Age of the American Revolution*. University of Chicago Press 1989
44. Rusinowa. I, *Aleksander Hamilton*, Wrocław 1990.
45. Scharf. T.J, *History of Westchester County, New York, including Morrisania, Kings Bridge, and West Farms, which have been annexed to New York city*, Philadelphia 1886.